

4. Iepriekš minēto nepilnību rezultātā Vispārējā tiesa esot pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības un principus, kas ietverti Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, it īpaši tiesības uz taisnīgu tiesu, tiesības netraucēti izmantot īpašumu un tiesiskās drošības principu.

(¹) OV 2017, L 116, 1. lpp.

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV 2008, L 353, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 27. decembrī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas
(piektā palāta) 2018. gada 18. oktobra spriedumu lietā T-640/16 GEA Group AG/Komisija**

(Lieta C-823/18 P)

(2019/C 93/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Christoforou, P. Rossi, V. Bottka)

Otrs lietas dalībnieks: Gea Srl

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— piespriest GEA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā un pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija pamato savu apelācijas sūdzību ar šādiem diviem apelācijas sūdzības pamatiem.

Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi divas kļūdas tiesību piemērošanā. Pirmkārt, tā esot kļūdaini piemērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu, neesot ņēmusi vērā judikatūru par uzņēmuma jēdzienu un solidāro atbildību, kā arī esot pieļāvusi kļūdu saistībā ar to, kādas sekas ir soda samazinājumam, kurš var tikt piešķirts tikai pārkāpumu izdarījušā uzņēmuma bijušajam meitasuzņēmumam. Konkrētāk, Komisija uzskata, ka ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa ir atkāpusies no Tiesas judikatūras, saskaņā ar kuru solidāras atbildības par naudas soda daļu, kas ir kopēja visām attiecīgajām juridiskajām personām, jēdziens ir uzņēmuma jēdziena izpausme LESD 101. panta mērķiem (skat. spriedumu C-231/11 P, *Siemens Österreich*, 57. punkts). Līdz ar to visas juridiskās personas, kuras pārkāpuma izdarīšanas laikā ir piederējušas vienam un tam pašam uzņēmumam, pēc definīcijas ir solidāri atbildīgas par tā naudas soda samaksu, kas atbilst uzņēmuma dalībai pārkāpumā (nepārsniedzot maksimālo apmēru, par kuru katra juridiskā persona ir individuāli atbildīga). Sprieduma loģika ir balstīta uz teorijas par solidāras atbildības iekšējo sadalījumu piemērošanu pēc analogijas, kuras mērķis arī bija izslēgt kopparādnieku atbildību par solidāri piemērotā naudas soda daļas samaksu. Tomēr Tiesas spriedumā C-231/11 P, *Siemens Österreich* un apvienotajās lietās C-247/11 P un C-253/11 P, *Areva* šo teoriju ir noraidījusi. Turklāt spriedumā neesot ņemta vērā judikatūra, atbilstoši kurai uz mātesuzņēmumu nevar tikt attiecināta tās bijušajam meitasuzņēmumam piemērotā augšējā robežvērtība 10 % apmērā (C-50/12 P, *Kendrion*, 58., 68. un 70. punkts). Līdz ar to spriedumā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā, interpretējot un piemērojot Tiesas pastāvīgo judikatūru, ar to ir radīta tiesiskā nenoteiktība un tas ietekmē Komisijas rīcības brīvību, piemērojot uzņēmumiem naudas sodus par LESD 101. panta pārkāpumu.

Otrkārt, Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, nospriežot, ka visām solidāri atbildīgajām juridiskajām personām uzņēmumā (tostarp sabiedrībai GEA) noteiktais termiņš naudas soda samaksai sākas no jauna brīdī, kad tiek paziņots lēmums par grozījumu izdarīšanu, ar kuru tiek samazināts naudas sods tikai vienai no šīm juridiskajām personām (ACW, kas ir bijušais GEA meitasuzņēmums). Tā ir kļūda tiesību piemērošanā, jo Komisija, pastāvot saturiskai kļūdai, kas ietekmē tikai vienu no solidāri atbildīgajām juridiskajām personām, ir tiesīga ar lēmumu par grozījumu izdarīšanu samazināt naudas sodu šai vienai juridiskajai personai, negrozot citās lēmuma daļās pārējām juridiskajām vienībām noteiktos naudas sodus. Tāpat Komisija šādos apstākļos ir tiesīga (bet tai nav pienākuma) vienai vai vairākām juridiskajām personām noteikt jaunu samaksas termiņu, kas var būt agrāks par pēdējā lēmuma par grozījumu izdarīšanu paziņošanas datumu. Tas ir tādēļ, ka naudas soda grozīšana nenozīmē tā aizstāšanu. Līdzīgi, ja Tiesa samazina juridiskai personai piemēroto naudas sodu, tas nenozīmē jauna naudas soda noteikšanu ar jaunu samaksas datumu (lieta C-523/15 P, WDI, 29.–48. un 63.–68. punkts, un lieta T-275/94, *Groupement des cartes bancaires*, 60. un 65. punkts). Ja pārsūdzētais spriedums tiktu atstāts spēkā, tā pamatā esošās kļūdas varētu ietekmēt Komisijas piemērojamo naudas sodu atturošo iedarbību, jo tas nozīmētu, ka vienam no adresātiem uzliktā naudas soda grozīšana radītu to procentu zaudējumu, kas uzkrājušies par spēkā atstāto naudas soda daļu visam uzņēmumam.

Visbeidzot spriedums ir neskaidrs un nepietiekami pamatots saistībā ar abiem aspektiem, kas aptverti ar apelācijas sūdzību.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 21. decembrī iesniedza Helsingin hovioikeus
(Somija) – A u.c./Finnair Oyj**

(Lieta C-832/18)

(2019/C 93/43)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Helsingin hovioikeus

Pamatlietas puses

Prasītāji: A u.c.

Atbildētāja: Finnair Oyj

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regula Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka pasažierim ir tiesības uz jaunu kompensāciju 7. panta 1. punkta izpratnē, ja viņš atcelta lidojuma dēļ ir saņēmis kompensāciju, gaisa pārvadātājs, kas apkalpo lidojumu, uz kuru ir notikusi pārreģistrācija, ir tas pats, kas apkalpo atcelto lidojumu, un arī pēc atceltā lidojuma sekojošais lidojums, uz kuru ir notikusi pārreģistrācija, salīdzinot ar plānoto izlidošanas laiku, kavējas tik ilgi, ka rodas tiesības uz kompensāciju?
- 2) Vai, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, apkalpojošais gaisa pārvadātājs var atsaukties uz ārkārtīgiem apstākļiem 5. panta 3. punkta izpratnē, ja saskaņā ar lidmašīnu ražotāja sagatavotu papildu tehniskās izpētes dokumentu, kas attiecas uz jau lietošanā esošiem lidaparātiem, attiecīgajā dokumentā aplūkotā detaļa faktiski tiek uzskatīta par t.s. “on condition” detaļu, t.i., par detaļu, kas tiek izmantota tik ilgi, līdz tā sabojājas, un apkalpojošais gaisa pārvadātājs attiecīgās detaļas nomaiņai ir sagatavojies tādējādi, ka tas visu laiku tur gatavībā rezerves daļu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).